

Цикл 1: На південний захід од Києва (січень)

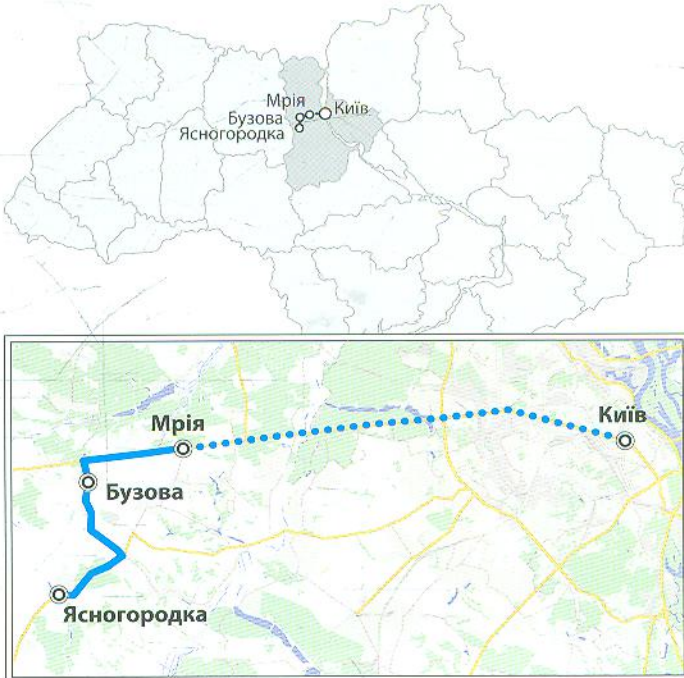
Між Мрією і Милою

Куди можна втекти з Києва, щоб достойно, незвично і смачно зустріти Масницю.

Маршрут: Мрія—Бузова—Ясногородка

Масляна, Масниця, Колодія — слова різні, а суть одна. Проводи зими, смачні млинці або вареники, свято душі та шлунку перед суворим Великим постом. У Києві гуляння зазвичай проходять на ВДНГ і в

«Парку Київська Русь». Але краще вирушити Житомирською трасою за місто на пошуки альтернативи, тому що відзначати народне свято в мегаполісі — це все-таки нонсенс.

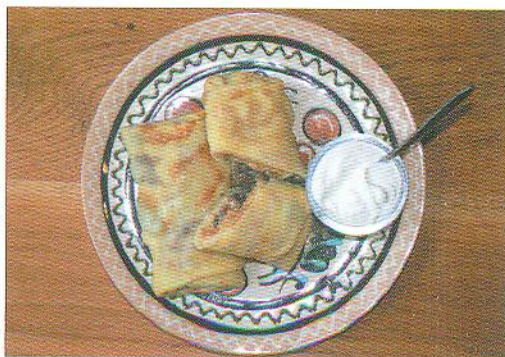
Ресторан «Бабусин сад»

Дорога:

Приміських сіл Мрія і Бузова неважко дістатись якісною міжнародною трасою М-06 (Е-40), хоча вранці у вихідні дні тут бувають корки на виїзді з міста. Із Бузової до Ясногородки є пряма дорога путівцями, але взимку краще зробити невеликий гак через Мрію і Личанку.

Млинцевий маркетинг

Народний ансамбль із піснями і танцями, а також спеціальне млинцеве меню

Млинці з куркою

з семи позицій — традиційна маснична програма заміського ресторану «Бабусин сад». Заклад у яблуневому саду між селами з романтичними назвами Мрія і Мила щорічно готується до свята проведів зими, як і безліч конкурентів на Житомирській трасі. Їх тут не так багато, як на виїзді з Києва в Обухівському напрямку, але вибір для любителів комфортного відпочинку на природі достатній. У боротьбі за клієнтів ресторани стараються використовувати будь-які святкові приводи для застіль, а вже тим більше таке хлібосольне свято, як Масниця. Крім спецменю, багато хто готує тематичні розважальні програми.

«Бабусин сад» робить наголос на сучасній інтерпретації українських народних традицій. Адже і обстановку тут витримано в ностальгійному дачному стилі, який ближче до Провансу, ніж до українського села: вишукані столики, смугасті диванчики, білий сервант. Крім традиційних для Масниці млинців і пірижків із різними на-

чинками, подають шашлик із мангалу на свіжому повітрі та модний нині глінтвейн. За національний колорит і народні гуляння відповідає фольклорний ансамбль у барвистих українських костюмах. Завдяки йому жителі мегаполісу хоча б у загальних рисах можуть познайомитися з багатьма сільськими святковими обрядами, як-от різдвяне колядування та водіння кози в Щедрий вечір. А для замських ресторанів зростаючий інтерес городян до масничних гулянь — чудова можливість «заробити на млинчиках».

«Бабусин сад»

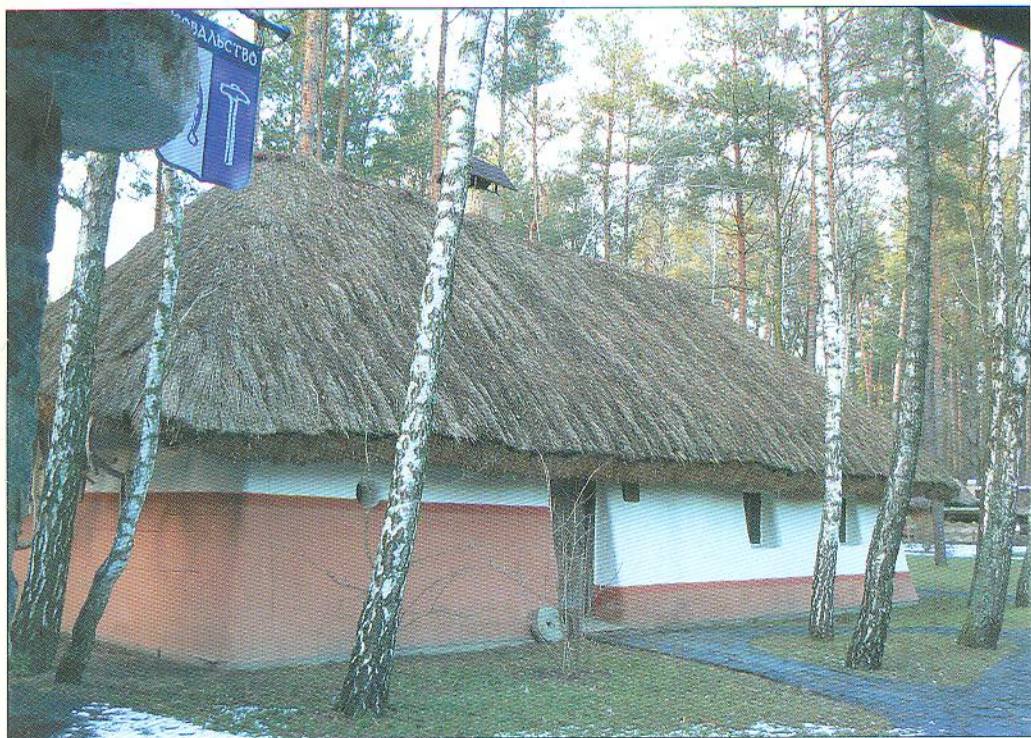
с. Мрія, вул. Садова, 2

Грушка-гниличка та яблучко-кисличка

Якщо десь на Київщині і знають абсолютно все про українські традиції, так

це в Бузівій. Це трохи далі по трасі. Зледенілий і заметений, але все-таки проїзний путівець звертає з Житомирської траси і веде до дачного кооперативу «Бузок» на узліссі. Між присипаних свіжим снігом соснових гілок видніється купол дерев'яного храму-ротонди Св. Дмитра Солунського. Навколо розставлено сільські хатки та сарайчики найрізноманітніших форм. Крякають качки на озері, бекають вівці в кошарі, стукає молот у кузні. Здається, якщо снігопад раптом відріже це місце від цивілізації, тут є все, щоб перезимувати: вода зі свердловини, автономна каналізація, паливо само зростає навколо. І запасів їжі вистачить надовго, в чому можна переконатися, зазирнувши до колиби, що смачно пахне.

Етнічний ресторан і готельні будиночки — це лише частина великого етнографічного комплексу «Українське

Хата з нахиленими стінами. Саме вона зображена на логотипі комплексу

село», який з'явився тут близько 10 років тому. Спочатку побудували церкву. Потім з'явилися гуцульська та полтавська хати, що символізують єдність країни. А нині у комплексі подано автентичну народну архітектуру шести регіонів: Карпат, Полісся, Поділля, Слобожанщини, Середньої Наддніпрянщини і Півдня України. Всі будинки різняться конструкцією, будівельними матеріалами та оформленням.

Наприклад, хата з нахиленими стінами під солом'яним дахом, зображена на логотипі комплексу, є характерною для південних регіонів, де мало дерева. Тут використано технологію сох і присішок — дерев'яну конструкцію обліплено глиною. В середині споруди 1823 року зберігся весь конструктив. А поруч із колод хати, які рубали на Поліссі. Після заручин молоді пари свати збиралися разом, різали ліс і будували світличну частину традиційної

тричастинної хати: чотири стіни, підлогу, двері та піч. Але дах збоку не закривали. За рік молодята мусили добудувати сіни та комору, доробити дах і пред'явити батькам дитинку — тоді вважалося, що сім'я відбулася.

З архітектурою та побутом старого українського села будь-хто за бажанням тут має можливість познайомитись абсолютно безкоштовно. За невеликі гроші можна отримати екскурс, пройти майстер-клас, до якого входять усі навички будівництва традиційної української родини. Крім виготовлення дитинки, ясна річ.

До речі, в «Українському селі» вважають, що Масляна — це російська традиція: млинці, трійка, балалайка. А у нас це свято Колодія, завершальний зимовий цикл. Колода — символ зимового холоду, нудьги, застою та нерішучості. Її прив'язують мотузкою неодруженим па-

Етнографічний комплекс «Українське село»